

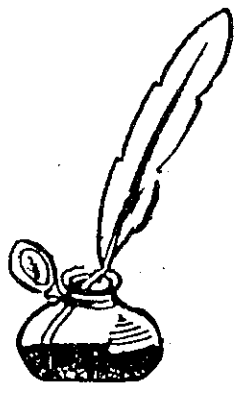
313

סיוני 96

מעט לעת

דפי מיצא אן התרחש כעת

בצ פית

גיליון מספר 17

1994

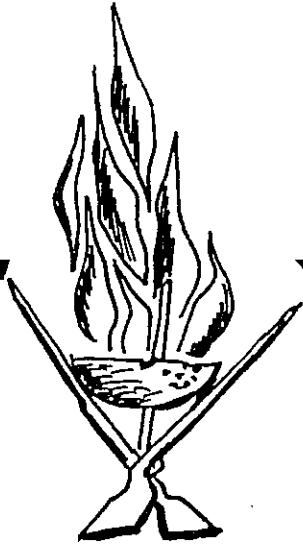
חג עצמאות
שמח!

הנהלת האו"ם

60 לאו"ם זוכית

הוצאת מוסד ביאליק

**יום הזכרון
לנופלים במערכות ישראל**

ביום שלישי א' באייר תשנ"ד,
12 באפריל 1994, בשעה 20.00
נקיים בבית-העם בצופית

**טכס התיחדות
עם זכרם של
הנופלים
במערכות - ישראל.**

החברים מתבקשים לדייק בכדי שנוכל
לכבד את הצפירה לזכר החללים.

ועדת קלפי מודיעה

17 מרץ 1994

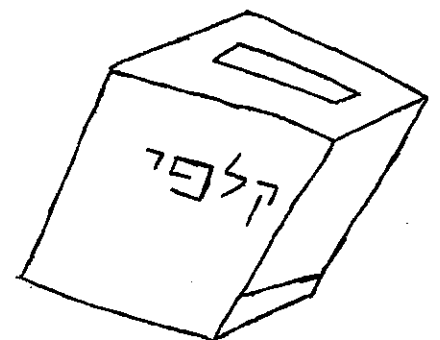
מושב צופית

ועד הנהלה למושב צופית - מרץ 1994

לקראת הבחירות לוועד הנהלת מושב צופית הציעו 9 חברי אגודה את מועמדותם, המועמדים הם אלה אשר העבירו את טפסי המועמדות עד תאריך 16 מרץ 1994 שעה 1200. לאור זאת מכריזה ועדת הקלפי שכל אלה אשר הציגו מועמדותם יהיו חברי הנהלה. להלן רשימת חברי ההנהלה לפי סדר אלף-בית:

- * אבן אריה
- * אברמסון ישראל
- * גרוסמן אהרון
- * דיין שמעון
- * זקס ליליק
- * ימיני אליהו
- * לזה משה
- * פלטר טיבה
- * רבינוביץ אורי

בברכה,
משה גרינפלד - יו"ר ועדת קלפי

בישיבתה הראשונה של ההנהלה נבחרו בעלי תפקידים לפי הפרוט
הבא:

יו"ר	ההנהלה	-	ליליק זקס
ועדת כספים		-	יו"ר - ליליק זקס; גרוסמן אהרון; טיבה פלטר.
ועדה משקית		-	יו"ר - משה לזר; ישראל אברמסון; שמעון דיין; ישראל ורנר; ינאי זקס. ועדה זו תטפל בנושא הענפים ומפעל המים.
ועדה ל-תנ"ס		-	(תרבות, נוער, ספורט וחברה)
		-	ספורט
		-	טיבה פלטר
		-	נוער
		-	ציפי לזר וישראל אברמסון.
		-	חברים וקשישים
		-	ורדה דיין
		-	טיולים
		-	עדנה פוטרמן
		-	ספריה
		-	שושי עמית
		-	חג השישים
		-	רחל שפירא וחברים.
		-	דת
		-	יאיר מונדלק, גרוסמן, הפלינג, פיש ויהודה בק.

ועדת בטחון ו-מל"ח - יו"ר - ימיני, אפשטיין שמואל ואברי גליקמן.
ועדת נכסים ופתוח - חברי ועדת הכספים ושני חברים נוספים מבין חברי ההנהלה שיבחרו בשלב מאוחר יותר.

בישיבה הוסכם כי כל חבר ותושב המעוניין לתרום לפעילות ציבורית מוזמן להצטרף ולתרום.
ההנהלה פונה בזאת לחברים ולתושבים ומזמינה אותם ליזום ולתרום.

הערה: החבר אריה אבן ביקש להימנע בשלב זה מלקחת על עצמו אחריות בתפקיד מוגדר כלשהוא.

בישיבה הוסכם כי ההנהלה תזמן בזמן הקרוב את הגורמים השונים, שהתענינו וטיפלו בהרחבת המושב על מנת לבדוק כיצד ניתן לקדם את נושא שיכון הבנים.

ההנהלה העלתה מספר נושאים שיש לה עניין לטפל בהם:

1. כביש הכניסה למושב - הובהר כי אין למועצה האזורית תקציב לצפות את הכביש ולכן הוסכם כי אילן יביא מספר הצעות ולאחר שאלה תהיינה, תביא ההנהלה את העניין לאסיפה להחלטה.

2. שער בכניסה למושב וטיפול שוטף בגיבון - הוסכם כי ימיני יביא הצעות ויוחלט בהתאם.

3. ועדה שתטפל בהצעות לעידכון התקנון.

איצט חולק!

איצט חבל!

לתשומת לב החברים -

1. הגיעה אלינו בקשה מיוחדת והסכמנו לפרסמה ככתבה וכלשוונה:

אנו, מיכלי האשפה הגדולים, החדשים

מאוד לא נהנים וגם נבוכים

להיות ברחובות ניצבים

ולהיחשף ברשות הרבים

על המדרכות ובשולי הכבישים.

אנא, הצניעונו בחצרות הבתים,

כדי שלא נהיה מטרד לעוברים ולשבים.

גם אם נהיה מאחורי גדרות יאספו את האשפה מתוכנו.

עזרו לנו לעזור לכם -

לשמור על מושב יפה, נקי ומטופח.

2. החברים מתבקשים להשתתף בבקורת שמירה על השומרים מטעם

"מוקד שניר".

השומרים חייבים להיות על משמרתם, בשטח המושב, בין חצות

לבין 06.00 בבוקר.

אם השומרים מגלים חוסר עירנות קרי: שינה או היעדרות,

יש להתקשר למוקד לטלפון 910402 ולהודיע מיידית.

סוד
מזון

החלטת מועצה
מיום 12.12.92
לשם מינוי
ועדת חקירה

12.12.92
בתיאום
ועדת חקירה

שוחט יפעל לשינוי החלטת המינהל המאפשרת למושבים וקיבוצים לשנות ייעוד קרקע חקלאית

גורמים באוצר ובשיכון: עיסקאות קומבינציה בעשרות מיליוני שקלים נחתמות ללא שום תכנון

ועדת חקירה
מיום 12.12.92
לשם מינוי
ועדת חקירה

החלטה 606 ומרוץ היזמים

קורית, ואפשרה מתן הרשאה לתיכנון. ההרשאה מאפשרת ליום לבצע את כל ההליכים התכנוניים, תוך ידיעה כי המינהל יתמוך בתוכניותיו. בנוסף, קבעה ההחלטה המחודשת, כי הפיצוי יינתן לחקלאי על בסיס תוצאות מכרו בעת שיווק הקרקע, ולא על בסיס הערכת השמאי הממשלתי.

בחודשים האחרונים מתרחש מרוץ מטורף של יזמים, המתחרים על פתחי משקים ומנסים לקבור עיסקאות על הפשרה עתידית. הם מוכנים להתחייב על עשרות מיליוני דולרים, ובלבד שיוכלו לזכות בקרקע. לפני כחודשיים הודיע מיניסטר, מנכ"ל מינהל מקרקעי ישראל, כי למרות הבעייתיות שלה, החלטה 611 לא תבוטל. לדבריו, הפשרה עדיין במסגרת זו קרקע לבניית 10,000 יחידות דיור. עופר פטרסבורג

החלטות 533 ו-611 של מיניסטר מקרקעי ישראל מאפשרות שינוי ייעוד של קרקע חקלאית. החלטה 533 התקבלה על ידי מועצת המינהל ביוני 1992, ערב הבחירות. דובר על אחד המחטפים הפוליטיים הגדולים בתולדות המדינה, בראשותו של שר השיכון דאז, אריאל שרון. ההחלטה איפשרה לקיבוצים, למושבים ולחקלאים פריטיים לרכוש קרקעות הנמצאות ברשותם בתנאי חכירה, ולבחור באחת משתי אופציות: קבלת פיצוי בגובה 25%-40% משווי הקרקע לאחר שינוי ייעוד וליחידה למינהל, או לחלופין להתקשר עם יזם, שישלם למינהל 51% משווי הקרקע לאחר שינוי הייעוד.

החלטה 611, המהווה תיקון ל-533, היא הבסיס להפשרה המסיבית של קרקעות לאום, בעיקר באזורי ביקוש. ההחלטה כללה הקלה ביחס להחלטה המ-

שוחט. מודאג מההשתלטות

בשל הרגישות הרבה מסרבים להגיב באוצר ובשיכון. במשרד החקלאות מודאגים במיוחד. מדובר בכסף גדול, שעשוי היה להוציא את המושבים והקיבוצים מצרותיהם. לדברי גורמים באוצר ובשיכון, יישום ההחלטה עדיין עכשיו נעשה ללא שום שיקול תכנוני, שיקולי תשתית או מיתאר אורבני. צפויה בעיה בשינוי עשרות חוזי זים שהמינהל אישר. נבחנת האפשרות לבטל את החוזים שעדיין לא אושרו, ולפעול להחלטה חדשה, לפיה היזמות תיעשה במכרזים מסודרים בשליטת המדינה.

מאת עופר פטרסבורג

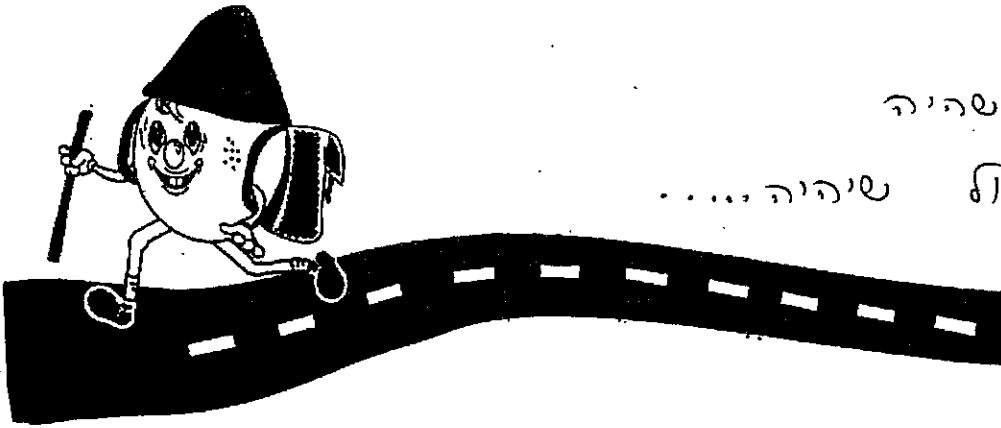
שר האוצר, אברהם שוחט, הודיע לראשי התנועות המושביות כי יפעל לשינוי החלטה 611 של מיניסטר מקרקעי ישראל.

ההחלטה מעניקה למושבים ולקיבוצים אפשרות לפעול כיוזמים לגבי הקרקע החקלאית שברשותם. שוחט הרגיש, כי המצב מביא להשתלטות יזמים פרטיים על קרקעות מדינה חקלאיות, בעיסקאות קומבינציה עם חקלאים, תוך הבטחת רווחים בעשרות מיליוני שקלים. למעריבי נודע, כי שר השיכון, בנימין פניאליעזר, המשמש גם כיו"ר המינהל, הביע בדתיים סגור רות את רצונו לשנות את ההחלטה. עדיין נחתמו עשרות עיסקאות בין רוב החברות הקבלניות הגדולות במשק ובין מושבים וקיבוצים במיקומים אטרקטיביים.

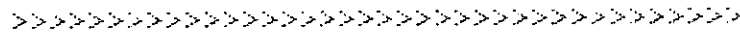
במשרד השיכון עוקבים זמן רב בדאגה אחר הביצוע בפועל של החלטה 611 ו-533, שקרמה לה. היעדים המרכזיים של ההחלטות היו לקדם את נושא הבנייה, אך בפועל אין עדיין תוצאות. גם בארצנו וגם בשיכון בודקים את הנושא, וייתכן שתתקבל החלטה חדשה.

לה הסיוע שהיה

לה סיוע שהיה.....

לנגב בעקבות הפריחה.

אנו הישראליים, עם הרפתקני במקצת, אוהבים לצאת לחו"ל ולבקר ב"חודרים שכוחי-אל" כאשר ממש מתחת לאף לא ראינו ולא שמענו על מקומות מימי התנ"ך ושרידים המעידיים על פעילות ענפה של אבות אבותינו, או אתרים גיאוגרפיים מרהיבים ביופיים הנמצאים עשרות קילומטרים מביתנו. אומרים שדוקא השנה ירדו הרבה גשמים בנגב, מעל הממוצע הרב שנתי, והמודעה בירחון "מעת לעת" של צופית הכריזה על טיול "לנגב בעקבות הפריחה" וכך תוכנן שנודרים בשבת פורים לאורך הגבול המערבי עם מצרים לדאות "בודות מאגרי מים חצובים בסלע, טרסות חקלאיות ופריחה מרשימה בערוץ נחל איכות".

השכמנו מוקדם באותו בוקר שבת, מהרנו לארגן צידה לדרך ונתכנסנו, כרגיל לקראת טיול, ליד הצרכניה עמוסים בכל טוב ועטופים היטב בכמה שכבות בגדים חמים שחליקה לא נתקדד.

הנה כשכולנו ישובים בנחת בתוך כורסאות האוטובוס המהודד, הכריז מדריכנו החביב חיים שעקב המצב הבטחוני המעורער קמעה, לא נוכח לקיים את המסלול המקורי לאורך הגבול המערבי, ומכוון שכר נסע ישר לכוון מצפה רמון דרך באר שבע: פורים או לא?

קבלנו בהבנה רבה עכונה זו והאוטובוס זז. כביש גיה לא המה במיוחד והאוטובוס השקט הנהוג בידיו האמונות ובטוחות של חברנו יאיר יפה גמא ברחש לחש עשרות קילומטרים כהרף עין, וברקע נעימות מלודיות מארץ ישראל היפה מלכות אותנו. חיש מהר השארנו את שבע מאחורנו וחיים מודיע 'שקיצור המסלול המקורי יאפשר לנו לקפוץ לשדה בוקר לבקר בצריף בן גוריון.

הגענו לשדה בוקר - חברה, יש לכם חמש דקות להתרוקן. "מכריז חיים, והופ כולנו למטה בתור כשרותים שמשום מה ממאנים להפתח עד שסוף סוף מגיע חבר קבוצ מנוסה יותר בפתיחת דלתות - קריר הבוקר ותור הנשים ארוך יותר מתור הגברים, מעניין למה ...

צריף בן גוריון עדיין סגור וחיים מציע לגשת בינתיים ל"חניון הרועה" לארוחת בוקר.

שדה בוקר כשמו כן הוא נועד להיות ישוב של בוקרים אך עם הזמן הדברים השתנו - "חניון הרועה" נקרא על שם נערה רועת עדר צאן שנרצחה בשנות החמישים על ידי בדואים מהסביבה. החניון מוצל היטב ונקי מאד, שם אכלנו ארוחת בוקר כשכולנו עדיין עטופים בבגדינו החורפיים בבוקר הקריר.

צריף בן גוריון הצטיין בפשטותו: שני חדרי שינה נפרדים לדוד ולפוכה (מה דעתכם?) וחדד אורחים צנוע. חדר עבודה קטן עם שולחן כסא וספרים, וכמוכן ספריה עמוסה מאד, עד כי גם השולחן הגדול שבפינה מכוסה ערמות ספרים ללא סדר, כאילו רק תמוך שלשום דוד בן גוריון רכו עליהם ועיין בהם. משם נסענו באוטובוס ל"הר גמל" ונעצרנו על שפתו הצפונית של מכתש רמון. או אז התגלה כל המכתש במלוא הדרו: זהו המכתש הגדול מבין השלושה הנמצאים בסביבה. הוא הגדול ביותר בארץ ישראל ואולי הגדול ביותר בעולם כולו, ארכו 14 ק"מ ורוחבו 9 ק"מ. מעל שפת המכתש, הסביר לנו חיים כיצד נוצר מכתש זה ומהם הנחלים החותכים אותו לאורך ולרוחב כגון נחל ארדון, נחל נקרות ועוד.

קבלנו גם שרטוט שבו נראתה כעין ביצה שהפכה במשך מילניוני שנים של סחף נחלים למכתש רמון של היום : פשוט הביצה קרסה וכל החומר נשטף מזרחה במורד הנחל.

מנקודת התצפית שלנו ניתן היה להבחין היטב ב"מעלה עצמאות" ובכביש המתפתל לאורך שפתו הצפונית של המכתש ואשר נסלל לאחר הטבח באוטובוס ב"מעלה עקרב"ים". משם נסע לאיטו האוטובוס לאורך שביל שהוכן בצורה חפזה וירדנו בנקודה שממנה היה צריך להתחיל המסע שלנו במעגל סגור, ושלבדי חיים היה צריך לארוך כשלוש שעות של "הליכה נוחה"-לא ידענו מה שמצפה לנו.

הלכנו על קרקע זיפזיף וחצץ זק של נחל בסביבת עין סהרונים. כרגיל חיים התחיל להרצות לנו על החי והצומח וחפש להראות לנו שיחים מזדבניים ונדמה לי שלהדיוטות כמונו היה קשה להבחין בין אחד השניים. ושטח בפנינו שמות מוזרים וברבריים כמו "מרקנדיה מבריקה" או "נוצצת" ומישהו הוציא פנקס ועט והחל לרשום ברצינות הכי גמורה כאילו מחר היה צריך להבחן על כך. ומישהו אחר מפטיר "חיים אם נמשיך כך לא נגמור את המסע בשלוש שעות ולא נגיע לארוחת הצהריים". נו, עזבנו את השטויות והתחלנו ללכת. הקרקע רטובה ופה ושם נקודות שוליות מים והמדריך מסביר שמים אלו בוקעים פשוט מן האדמה כאילו מי התהום קרובים מאד לפני הקרקע.

אט אט הפנים האדימו והחמה החלה קופחת על ראשינו - שתי קליפות בגדים נפלו זו אחרי זו, בקבוקי מים נשלפו - כמעט כולם בחולצות טריקו צועדים באומץ, צועקים צוחקים. בדיחות עפות באויר הצלול וכרגיל בנסיבות כאלה הן נשמעות מצחיקות מאד - וככל שתנאי הקרקע נעשים קשים יותר כך חיים מודיע שנשארו רק 3 ק"מ, רק 4 ק"מ ...

אנו צועדים ונהנים ממראה הנקודות המתגלות לעין בדופן ערוץ הנחל והנה פתאום כולם נעצרים ולא יכולים להמשיך יותר : מקוה מים עמוקים ממלא את ערוץ הנחל וחוסם את דרכנו קדימה - מה לעשות ? הקירות הסלעיים תכולים ביותר וחיים מתרוצץ, מטפס כמו אייכה בחפוש אחר שביל מושיע, ומוצא משהו - מיד הצעירים מתארגנים : אבירם מושיט יד חסונה למשוך למעלה "גופים מרופדים למדי וד"ר דני (של דזיה) עוזר בעדינות לרדת בחזרה לצד השני, כאן השפוע כה חזק שאין מנוס מלהתחלק על הישבנים תוך צעקות היסטריות של המין היפה "אוי רגע, רגע אני מתחלקת, אני נופלת ! " משהו למטה צועק "תזדרזו כבר, עוזר מעט הנמרים יופיעו לארוחת בוקר".

ישראל א. מסרב בכל תוקף לטפס, "זה לא בשבילי" הוא מכריז בקול רם. אז מה תעשה ? שואל שכנו.

"אני אעבור בצליחה את המים".

"נו, נראה אותך".

בזריזות הוא חולץ נעליים, מחזיק אותם ביד שמאל מעל ראשו ואת אט נכנס בבגדיו למים הקפואים. משהעמיקו הוא נאלץ לשחות ביד אחת בלבד ואז היד בשמאלית שוקעת והנעליים מתמלאות מים. כשהוא מגיע לצד השני הוא מרוקן אותם בבדיחות הדעת בפני כולם וכולם פורצים במחיאות כפיים סוערות "כל הכבוד ישראל, אתה הגבר מכולם." מזל שמזג האויר נעשה חם ויבש יותר והבגדים חיש התיבשו עליו.

הגענו למערה רחבת ידיים בדופן הנחל כדי לנפוש מעט. חיים מכדיז על מנוחה. שותים מים ואוכלים פרי או כריך קטן. אחד החברה שואל אם מישהו ראה את אשתו וחברתה שלא הגיעו למקום הרכוז. הבעל המודאג מודיע לחיים שילך לחפש אותן - ואנו שוב המשכנו ללכת כשאנו עושים מספר תחנות בהמתנה לטור הארוך והאיטי המשתרך אחרינו.

סוף סוף הגענו לנקודת המפגש, שם יאיר המושיע המתין לנו עם האוטובוס חיים הזדרז להזעיק גיפ שירות שיחפש את השיות האובדות והבעל הדאוג-אנו עולים על האוטובוס שיוביל אותנו לחניון הגדול והמרווח לארוחת-צהריים.

בדרך, חיים מוריד מדי פעם מישהו למקרה שיפגוש את החסרים ודני ברכה צועק ושואל "מה אתה עושה חיים, מחלק ארוחה חיה לנמרים במדבר ?

הגענו לחניון. ירדנו והאופטובוס המשיך בחיפוש - תודה לאל מצאו את השלושה פייפים ושזופים אבל בריאים ושלמים. מאוחר יותר הטבירו כי היו כל כך מרוכזות בשיחה שלא שמו לב שעצרכו במערה, המשיכו ישר בגלל ארדון והגיעו לדיוקים, או אז הבינו שפסנו בדרך - לפחות לאו משהו יותר מכולנו. אכלנו ארוחה דשנה, שתינו לרוויה, כבדנו את השירותים שלהפתעתנו הנסימה נמצאו בקיים מאד ומיד נקראנו להמשיך בתכנית.

הפעם צעדנו לעבר ה"מנסרה" או כפי שהיים הפדיף לקרוא לה ה"נגריה". זוהי גבעה סלעית מיוחדת במינה. מדרכה מעץ הותקנה כנהש מתחל, בחסותם של תורמים נדיבים כדי להקל על המבקרים להגיע לכיפת הגבעה-וכשאתה למעלה אתה פתאום מבין מדוע קראו לה כך: מאות אלפים של שבדי סלעים בצורת מנסרות שונות, רבופיות, משושות, מתומצות בגודל לבנים היו שפוכים, מעורמים על גבי מדדונות הגבעה כאילו איזו נגריה ענקית פעלה למעלה וממנה נזדקו שאריות קדשים שקבלו פחב במשך דורות. מראה ממש מרהיב-אומרים שזו תופעה יהודית שאין דבות כמות בעולם.

לקינות הפיוזל הנהדר הזה הלכנו לבקר בפרק האלפקות והלמות ליד מצפה המון שם עובדת ומתאכסנת אורלי פלטר.

מדריכה נחמדה הושיבה אותנו בתצי אורן עם הפנים לשמש האחר צהרים והטבירה לנו הרבה דברים אודות החיות הנחמדות והחבדותיות האלו, הבאות בשמחה ובחפזון לאכול אגורים מכף ידך.

בתורה לאופטובוס המתין לנו יאיר, כרגיל, שפורה להכין לכולנו (כרגיל) קפה שחור מהביל ושמים ומרחה, אשתנו, שדאגה גם להביא המון אוזני המן - תודה ליאיר ולמדריך חזים-תודה גם לעדנה ולמרתה שארגנו, במסירות את כל הפיוזל.

יום של כיף - בהחלט מומלץ להצטרף לעוד פיוזים כאלה.

הג פסה כשר ושמת לכולם.

שמעון.

פיוז מס' 4

לגליל העליון - בעקבות הפריחה.

הפיוז יתקיים בשבת - 23.04.94

המסלול : נחל גוש חלב, הליכה קלה כשעה וחצי בנוף ירוק פורה כרמי זיתים ושקדדים. (המזכירים את ציורי האובן ונהום אוטמן.)

שמונת הר מירון: פיוז בשביל הפסגה, פריחה, תצפיות נוף מרהיבות. הכפר הדרוזי: חורפיש במרומי הר מירון הכי גבוה בארץ ואחד המקומות היפים בהר מירון.

מגרת פער-בלוע, תופעה מיוחדת ומעניינת.

מחיר הפיוז - 40 ש.ח. למטייל.

ההדשמה במזכירות עם התשלום, עד יום שני ה-18.04.94 ההדשמה לחברי צופית בלבד. מיום שני ה-18.04.94 עד יום חמישי ה-21.04.94 לאורחים וחברים.

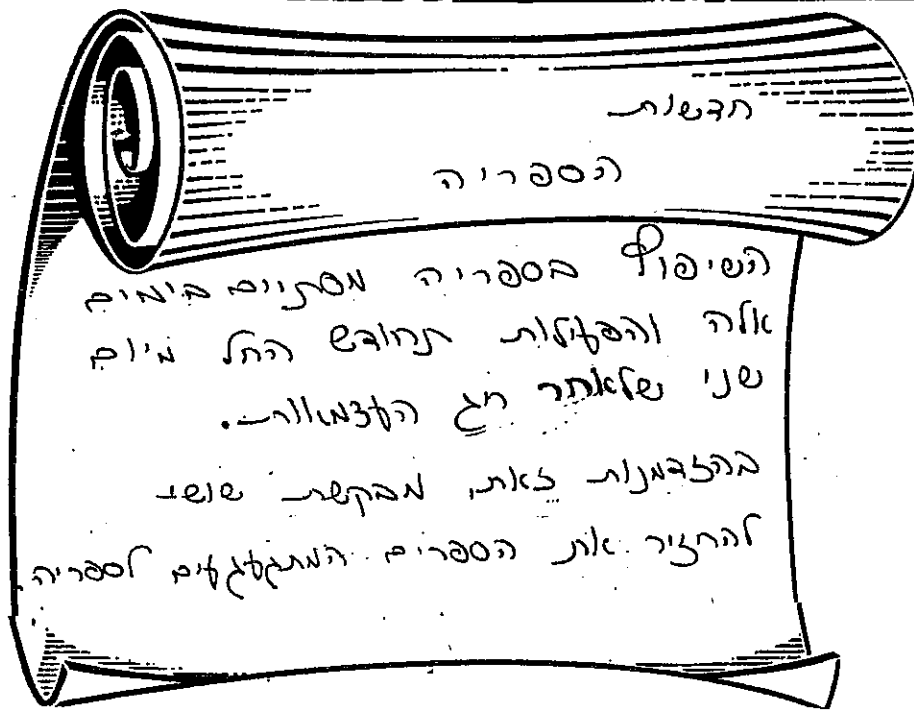
ציוד - אוכל שתיה לכל היום, כובע נעלי הליכה נוחות !!! נשק ומצלמה.

שנת היציאה 7.00 בבוקר ע"י הצרכניה.

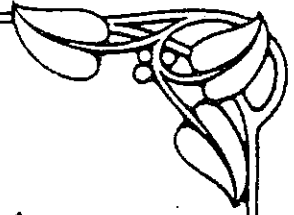
שנת החזרה המשוערת 7.30 בערב.

להתראות בפיוז.

אבננו ובראנו בצורה
 שלמה ברכה
 חג הצמאות שמח

בימים אלה לצד אלמנו משפחה
 שמחה רבה והוא המושב וחיי החברה
 והתבונה, למרות שלא היו חברים אלא
 עזו בשבועות.
 קטי ואילן נישט וילדיהם 134 ילדים.
 נאיה קדם כל טוב בבית החבל שבחברה.

שיר של פעם

אַנְחֵנו שְׁרִים לְךָ

מלים: י. אורלנד
לחן: ד. זהבי

אַנְחֵנו שְׁרִים לְךָ, מוֹלְדֵת וְאִמָּא,
אֶת שִׁיר הַשִּׁירִים לְעַמֶּל.
כָּל עוֹד הָאֵשׁ בְּלִבֵּנוּ פְּנִימָה —
מִפִּינוּ שִׁירְךָ לֹא יִחְדַּל.

בְּרַחֲנוּ מִזְכָּר בְּעֵינֵי, בְּבִלְיָמָה.
שְׁמֵרְנוּ תַפְאֲרֹת רַק לְךָ.
אַנְחֵנו בְּנִים רַק לְאִמָּא, לְאִמָּא.
אַנְחֵנו כָּלְנוּ שְׁלֶךְ.

זְכֵרֵי כִי נִשְׁבַּעְנוּ לְלַכֵּת קְדִימָה —
לִבְנוּ יִגַּל לְךָ הַסּוּד.
אַנְחֵנו רוֹצִים לְאַהֵב אוֹתְךָ, אִמָּא.
אַנְחֵנו רוֹצִים בְּךָ לַחַיּוֹת.

עַל תְּכַלֵּת שְׁמִיךָ הַבֵּיטֵי נָא, אִמָּא:
פּוֹרְחִים עוֹד כְּרוֹבֵי הַחֲלוּם.
אֶת לֹא תֵאֱמִינֵי אוֹתְךָ כִּי נִשְׁימָה
מוֹלְדֵת עַמֶּל וְשְׁלוֹם.

בְּרַחֲנוּ מִיִּנּוֹר

